

Μυζοθηπιός.

Ἡ πρώτη ἐκδοθεῖσα
Ἐν Μυτιλήνῃ Ἐφημερίς

Διευθυντής καὶ Ἰδιοκτῆτης
Θ. Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον
Ὀδὸς Σαρῆ-Μπαμπᾶ ἀρ. 36.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Συνδρομὴ δι' ἓν ἔτος

Καθ' ἄλλην τὴν Τουρκίαν μετρήσια 2.
Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 10.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου πικράδες εἴκοσι

Συνδρομὴ δι' ἕξ μῆνας

Καθ' ἄλλην τὴν Τουρκίαν μετρήσια 25.
Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 6.

Ἀγγελίαι καὶ διηρημίσεις κατ' ἀποκοπήν

ΕΤΟΣ Α'.

§

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 14 Μαρτίου 1909.

§

ΑΡΙΘ. 4.

Οἱ δύο φίλοι παίζοντες
μὲ γαῖδουρήσια χάρι,
Κουβέρονο ὁ πρῶτος γίνεται
κι' ὁ δεύτερος Πλωμάρι.

Μ.—Ἐλα στὸ πεῖσμα, Θεωρή,
τὸν κεχηναῖου κόσμου,
νὰ παίξουμε τῆς κούκλες
κι' ἀνδρείκελα νὰ γείνουμε,

Κυβέρνησις νὰ γείνω γώ
κι' ἐσύ ὑπήκοός μου,
καὶ νὰ μοῦ λες παράπονα
κι' ἐγὼ νὰ σ' ἀποκρίνωμαι.

Θ.—Πολύ καλά, τὸ δέχομαι,
ἀν καὶ πολὺ γελοῖον,
καὶ θὰ μᾶς ποῦν πὼς εἴμαστέ
γιὰ τὸ φρενοκομεῖον.

Μ.—Λέγε λοιπὸν ὑπήκοε
λαέ μου ἀγαπημένε,
κι' ἔτσι σὰ βῶδι σοβαρὸς
ἀντίκρου μου μὴ μένε.

Θ.—Ἀρέντη μου Κυβέρνησι,
Πλωμάρι μὲ καλοῦνε,
κι' ἔχω νὰ πῶ παράπονο
κρυφὸ καὶ πικραμένο.
Ἄδικα μὲ κακολογοῦν
καὶ μὲ κατηγοροῦνε
πὼς εἶμαι ἀνυπότακτο
κι' ἐπαναστατημένο.

Μ.—Σὺς δὲ καὶ κάτι θάκανες
ξουρίζω τὸ μουστάκι μου,

καὶ μὴ βραχνιάζεις ἄδικα,
καυμένο Πλωμαράκι μου,

κι' αὐτοὶ ποὺ σε κατηγοροῦν
βεβαίως ξέρουν κάτι,
κι' ἀκόμα ποὺ δὲ σ' ἔκαψα,
πάλι νὰ πῆς σπολλάτη.

Θ.—Μὰ ξέρεις; τῆ φτωχολογιᾶ
σκοτώναν οἱ δικοί σου,
κι' ἔκαμα διαδήλωσι
μὲ σωθικά καμένα·
κι' ἐπαναστάτη μ' εἶπανε,
κι' εἶναι, θαρρῶ, ντροπὴ σου,
ποὺ νὰ χορεύω μ' ἔβαλες
σὲ κάρβουν ἀναμμένο.

Μ.—Ἀκου λοιπὸν νὰ διδαχθῆς
πρὶν σὲ χειρότερα μπλεχθῆς.

Σ' αὐτὸν τὸ δύσκολο καιρὸ
—ὁ διάβολος νὰ πάρη—
ποὺ πῆγαν καὶ μὲ δώσανε
τοῦ Κράτους τὲς ἡνῆες,
σατιζῶ τί νὰ πρωτοδῶ,
λαέ μου κανακάρη,
γιατ' ἔχω χίλιες μπερδεψιές
καὶ χίλιες φαρτίες.

Εἶναι θολὰ τὰ πράματα
κι' ἀσκημομπερδεμένα,

σὰν τῆς πλεξούδας τοῦ Χαττά
ποὺ βγαίνει ἀπ' τὸ κρεβάτι·
ὄλα, κλεψιές καὶ σκοτωμοὺς
τὰ ρίχτουμε σ' ἐμένα,
σὰ νάχω χρέος ν' ἀγρυπνώ
χωρὶς νὰ κλείνω μάτι

Ἐνας μὲ σπρώχνει ἀπ' ἐδῶ
κι' ἄλλος μὲ σέρνει ἀπὸ κει
καὶ δὲ σπλαχνίζεται κανεὶς
ἀπ' τοὺς τράνους τὸ χάλι μου,
καὶ οἱ λαοὶ μου τρώγονται
σὰ νάταν σκύλοι νησιτικοί,
κι' ὀλόμαυρη λυσσομανᾶ
φουρτοῦνα στὸ κεφάλι μου.

Καὶ στὸ πατιρντι ἐπάνω,
νὰ σου δῶθε ἡ Αὐστρία,
νὰ σου κείθε ἡ Ἀρχοῦδα,
καὶ δὲ ξέρω τί νὰ κάνω,
καὶ μοῦ πῆραν τῆ Βοσνία
πάει πάει καὶ ἡ Σοῦδα.

Ἄν ἤσουνα στὸν τόπο μου
θὰ τάκανες ἀπάνου σου
λαοῦλα μου μαριόλα,
καὶ σὰν τῆ γάτα στὸ νερό,
στοίχημ' ἂν θέλεις ἔάνω σου,
θὰ τίναζες τὰ κῶλα.

Ἐγὼ λοιπὸν σὰ ραχατλῆς
καὶ καπετὰν μιντέρης

δὲ γὰρ τὸ χουζούρι μου
καὶ γὰρ πολυτσοῦμαι,
κι' ἀπὸ τῆν ἄλλη ὡς ἐμπειρος
καὶ φίνος τιμονιέρης,
πολλὰς καὶ πολυποικίλας
ἀλεπουδιὰς σκαρφίζομαι.

Γιὰ νὰ μὴν ἔχουνε νὰ ποῦν
καὶ φάλιες νὰ μ' ἀναίξουν
τῆς Δύσεως οἱ δυνατοὶ
καὶ εὐγενεῖς γαιδάροι,
μ' ἐπαναττάτεεις διαλαλῶ
πὼς θέλουν νὰ μὲ πνίξουν
ὁ Πολυχνίτος σήμερα
κι' αὐριό τὸ Πλωμάρι.

Ἔτσι γλυτώνω, μάνα μου,
κι' ἀπὸ πολλὰς φροντίδες

ποῦ ἔγω σὰν Κυβέονητις,
καὶ δὲ μὲ πιάνει ζέστα
κι' ἐτεῖς ἂν βλέπετ' ὄνειρα
καὶ τρέφεστε μ' ἐλπίδες,
τίποτ' ἔγω δὲ σὰς χρωστῶ
καὶ θέλω ἀκόμη ρέστα.

Τὴν Τανίν, καλέ, ρωτήστε,
ὅπου παίρνει μου τὰ δίκχη,
κι' ὅτα τσαμπουνῆ ὁ Μίτση
δὲν τὰ πιάνω οὐδ' ἀπίκια.

Χουριέτ κι' ἐλευθερία
πρῶτα γὼ θὰ τὰ χαρῶ,
κι' ὅταν μὲ τσιμποῦν οἱ φύλλοι
στρέφω ἀπ' τ' ἄλλο τὸ πλευρό.

Μὴ τὸν ὕπνο μου χαλνᾶτε,

κι' ἄς χαλάση ὅλ' ἡ Κεῖτις
προσοχὴ μὴ μὲ ζυπνᾶτε
μὲ φωνὰς καὶ ἀπαιτήσεις;
γιατὶ πρόφασι γυρεύω
στὸν τορβά μου νὰ σὰς βάλω,
νὰ μὴν πῶ πὼς ἄλλο φιάσκο
θὰ σὰς κάνω πιὸ μεγάλο.

Τέτοια ποῦ λές, Πλωμάρι μου
καὶ καφο-Πολυχνίτο μου,
κι' ἂν τὸ καλὸ σας θέλετε,
μὴ χώνεστε στὸ μῦθο μου,
γιατὶ μ' ἕνα μου φτέρνιτμα,
ὀργὴ σας συνεπαίρνει,
κι' ὡς ποῦ νὰ πῆτε «Χουριέτ»,
ὁ διάβολος σας παίρνει.

Ὁ Μαριγλῆς ἐξέδραμε μέχρις Ἀγίων τόπων
καὶ δλα τὰ συμβίβασε μὲ Δὸν Κιχώτου τρόπον

Θ.—Ἄντε, καυμένη Μαριγλῆ,
νὰ πᾶς στὴν Παλαιστίνη,
νὰ δῆς κι' ἐσὺ ἀπὸ κοντὰ
τὰ κόλπα τοῦ Δαμιανίου.
Τραχόσες ὁ «Μυτιληνίδης»
ἐγγλέζικες σὲ δίνει,
γιὰ νὰ τοῦ πῆς τὴ γνώμη σου
μὲ τὸν τριγωνικό σου νοῦ.

Μὰ σὰν τὸ ρεῖδι πρόσεχε
κι' ἀνοίγε μάτια σὰν αὐγά,
νὰ μὴ σὲ κλέψουν ἔξαφνα,
οἱ Τάιμς τοῦ Λονδίνου
καὶ θὰ θρηγοῦμε ὕστερα
ποῦ θ' ἀπομεινοῦμ' ὄρφανα,
ὡ τοῦ Σατῆρου εἰδῶλον
καὶ φάσμα Ταρταρίνου.

Μ.—Καὶ πρὶν ἐπὶ νὰ μὲ τὸ πῆς,
πρόκανα γὼ καὶ πῆγα,
πετώντας μὲ τὰ τέσσερα
σὰ φτερωμένη μύγα.

Καὶ εἶδα χίλιους δυὸ δικούς
καὶ τρεῖς χιλιάδες ξένους,
ποῦ πῆγαν ἀπὸ ἀισθημα,
πλήρεις πατρίου μένους.

Καὶ τὸν Παρίτση ἀντάμωτα,
καὶ τοῦπα—φίλε ἴντα;

καὶ μοῦπε—ἦλθα μὲ χρυσὲς
διακόσες καὶ πενήντα.

—Καὶ ποιά, καλέ,—τὸν ρώτητα—
γραζέτα σὲ πληρώνει;
κι' ἐκεῖνος μ' εἶπε σοβαρῶς:
εἶπα πολλὰ καὶ σώνει

Εἶδα καὶ τὸν Κοτζαμάνη
ἄλλο πάλι αὐτὸ φιντάνι
ποῦ στὸ πατιρντι γιὰ πλιάτσκα
κοντοζύγωσε κι' αὐτός,
μὰ τὸν ἐπιατ' ὅταν μ' εἶδε
τεταρταῖος πυρετός.

Ἦρθε κι' ὁ Παπα-Μιχάλης
ὁ τοῦ Ἀσωμάτου γόνος,
καὶ τὸν φόρτωσαν στὴ ράχη
ὅσες ὥρες βάζ' ὁ χρόνος.

Εἶδα καὶ πολλοὺς ἀκόμα,
μὰ δὲν πρόσεξα καλά,
σκέψεις γὰρ κατεῖχον ἄλλαι
τὰ δικὰ μου τὰ μυαλά,
ναῦρω κάποιον φίνον τρόπο
καὶ χωρὶς μεγάλο κόπο
τοὺς ἐχθροὺς νὰ συμβιθάτω
καὶ τὰ μάγια νὰ χαλάσω.

Καὶ σ' ἕνα σέτι ἀνέβηκα
καὶ βάζω μιὰ φωνάρα

ποῦ ἐπιατε τοὺς Ἀδελφούς
πατόκορρη τρομάρα.

Καὶ μ' ἐστειλε παρόσημο
ὁ ἀρχιεπιστῆς Ναζήμ,
κι' ἀναθαρρήσας ζούπιζε
τοὺς μοναχοὺς στὴν πρέσα,
κι' ὁ ἐκπτώτος κατέβηκε
ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ,
νὰ πιῆ τὸ λιγδερό ζουμι
ποῦ ἔτρεχι ἀπὸ μέσα.

Κι' ἀπὸ πετσί καὶ κόκκαλο
τουλοῦμι ἐγεινε παχύ,
καὶ στὸ θρονι τὸν ἔχωτα
μὲ δύναμιν μεγάλην,
κι' ἔτριξε μέσα σὰ ντολμας
καὶ δὲν μπορούσε πιά νὰ βγῆ,
καὶ θέλοντας μὴ θέλοντας
τὸν προσκυνῆσαν πάλιν.

Καὶ τῶμαθε κι' ὁ Λαζαρῆς
καὶ μ' ἐβγαλε μερίδα,
καὶ εἶπα τηλεγραφικῶς
νὰ στρέψω στὴν πατρίδα,

μὰ ἔως οὗτου τυλιχτῶ
σὲ τηλεγράφου φύλλο,
μὲ πρόφθασ' ὁ Γλυκέριος
καὶ μ' ἐπάσαε στὸ ξύλο.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΤΙ

Προσεχώς δίδεται πρὸς ὄφελος τῆς Δημαρχίας μέγας μιάλος, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ προσκληθῶν ἰδίως οἱ κάτοικοι τῆς Λαγκάδας.

Ὁ ἐπικρατῶν χορὸς θὰ ἦναι τὸ βάλς, ἰδίως δὲ βάλς τ α κ λ ό ν, βάλς τ ο υ μ π ό ν, καὶ βάλς μ π ρ ο υ μ υ τ ό ν.

Ἐνεκα τῆς ἀρεχίας τῶν κατοίκων τῆς συνοικίας ταύτης, ἡ Δημαρχία ἐφρόντισε νὰ διδάξῃ εἰς αὐτοὺς δωρεὰν τοὺς νέους τοῦτους χορούς, στρώσασα τοὺς δρόμους καταλλήλως, ὥστε περιπατῶντες νὰ μανθάνῃ ἀκόπως.

Ὁ Ποταμὸς Ἀλυσσίδας ἐπλημμύρησε.

Ἐπὶ 100 κατὰ σειρὰν ἔτη πίπτει βροχὴ ραγδαία.....σκουπιδιῶν, ἀκαθαρσιῶν καὶ πτωμάτων διαφόρων ζώων.

Ὡς ἐκ τούτου οἱ σκύλοι τῆς περιφερείας θὰ προβοῦν εἰς διαδήλωσιν, διότι δὲν προφθάνουν νὰ κάμουν τὸ καθήκον τους ὡς.....πτωματοῦχοι.

Ἐχουν ἀνάγκη ἐπικουρίας ἐνὸς τάγματος ὁμοφύλων καὶ 3 ταγμάτων χοίρων πρὸς εἰδικὸν σκοπόν.

Οἱ βουλευταὶ μας προσκίρουξαν παράδοξον διαγωνισμόν.

Προσέφεραν 200 λίρας εἰς ἐκεῖνον ποὺ θὰ ἠμποροῦσε διὰ καταλλήλου μέσου νὰ τοὺς δυναμώσῃ τὸ μνημονικὸν διὰ τὰ ζητήματα ἰδίως Πλωμαρίου, Πολυχνίτου καὶ Ἀγ. Παρασκευῆς.

Τὸ βραβεῖον ἔλαβε κάποιος πρῶην μάγειρος, ὁ ὁποῖος θὰ προσφέρῃ εἰς αὐτοὺς μετ' ἑκάστον γεῦμα ἐπὶ 4 κατὰ συνέχειαν ἔτη πάστες ἰδίας ἐφευρέσεως, βραβιωμένεσ μετὰ τὰ ἀνωτέρω ὀνόματα.

Ὁ δὲ διάλογος μετὰ τὸ γεῦμα γίνεται ὡς ἐξῆς: Μάγειρος.—Θέλει ὁ κ. Βουλευτῆς πάσταν Πλωμάρι ἢ πάσταν Πολυχνίτο;

Βουλευτῆς Νο 1.—Πάσταν Πλωμάρι.

Μάγειρος.—Ὁ Κύριος;

Βουλευτῆς Νο 2.—Ἐγὼ θέλω κι' ἀπ' αὐτές, καὶ μία πάστα Ἀγ. Παρασκευῆς.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐντὸς 4 ἐτῶν ἡ μνήμη τῶν βουλευτῶν μας θὰ ἀποκατασταθῇ τελείως.

Ἡ Ἀστυνομία ἐφοῦ ἐπετέλεσεν εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά της ἐπὶ 3 μῆνας, ἀναχωρεῖ ἀπόψε εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Φεύγει ὁμοῦ μετὰ χαλασμένην κἀπως καρδιά.

Τὶ διάβολο ἀδερφέ, νὰ μὴ κατορθώσουν οἱ λωποδῦται οὔτε τὰ καλπάκια νὰ τοὺς ἀρπάξουν ἀπὸ τὸ κεφάλι!.....

Κατὰ γατικὴν ὁμοῦ γνώμην, ἡ διαγωγή αὐτῆ

τῶν λωποδυτῶν ἐξηγεῖται μετὰ τὴν λήξιν τοῦ μποκοτάς. Νὰ ἦταν φέσια, ἀλλάξει τὸ πρᾶγμα.

Ἦδη πρόκειται νὰ συγκροτηθῇ συνεδρίασις πρὸς διορισμὸν νέων Ἀστυνομῶν.

Μερικοὶ ἐκ τῶν εὐσεβεστέρων, λέγουν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἀστυνομίας, ἀφοῦ γίνεται τακτικὰ τὸ θεῖον κήρυγμα.

Ἐξ ἄλλου οἱ λωποδῦται ἐν ἰδιαιτέρῳ συνεδριάσει ἀπεφάσισαν ὅπως προβοῦν εἰς γενικὴν διαδήλωσιν κατὰ τοῦ τοιοῦτον μέτρου, διότι ἀνευ ἀστυνομίας καθίσταται ἀχαρις ἡ εἰδυλιακὴ αὐτῶν ζωὴ.

Ἄλλοι προτείνουν ὡς ἀστυνόμους τοὺς ἐμπειροτέρους τῶν τυκτοκλεπτῶν, διότι γνωρίζουν καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον τὰ κόλπα τῶν συναδέλφων τῶν.

Οἱ μόνοι κατάλληλοι νὰ ἐκφέρουν γνώμην περὶ τοῦ ζητήματος εἶναι οἱ δύο Κολόγηροι, ποὺ περιέρχονται ἀπὸ τίνος ἀργυρολογοῦντες.

Ἐσχάτως ἰδρῦθη ἐν Σμύρῃ παράδοξος Χριστιανικὸς Σύνοδος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν δημοσιογράφων.

Ὁ Σύλλογος οὗτος ἐντὸς τῶν ἐξόδων τῆς διαχειρίσεως καταλέγει καὶ τὴν ἀγορὰν σχοινίων.

Διὰ τῶν σχοινίων τούτων ὁ Σύλλογος θὰ δεθῇ πρὸς στερεωτέραν σύνοδον τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἀποροῦμεν ὁμοῦ πῶς θὰ δύναται νὰ κινῆται, τόσον σφιχτὰ συνδεδεμένος.

Ἡ καλύτερα λύσις θὰ ἦτο νὰ περιπλεχθῇ ἡ ἄκρη τοῦ σχοινίου εἰς κάποιον δένδρον ὑψηλόν.

Καὶ ἕνας διάλογος:

—Γιατὶ ὁ Ἀστρονόμος ἐπρόχθῃς κίντησε νὰ μετρήσῃ τὰ ἄστρα;

—Διότι εἶναι ἀστρονόμος.

—Ναί, μὰ δὲν τρώγει μπάμπις.

—Πῶς; ἀφοῦ εἶναι σύντροφος μετὰ τὸ Μπάμπις.

—Μὰ, ἀδερφέ, ἀπ' τὴ Μιλῆνα μὰς ἦρθες;

ΣΟΒΑΡΑ

Ἐμαθα καὶ ἐγὼ ὅτι 19 σωματεῖα τῆς πόλεως μας συνήλθον ἐπὶ τῷ αὐτῷ πρὸς ἰδρυτὴν νυκτερινῆς σχολῆς τοῦ λαοῦ. Ἐθαύμασα τὸ πρᾶγμα καὶ ἔσπευσα νὰ τὸ μιμηθῶ καὶ νὰ τὸ συμπληρώσω. Συνεκάλεσα λοιπὸν ὅσους δὲν ἀνήκουν εἰς κανένα σωματεῖον, ἤγαγον τοὺς ἀσωμάτους ὡς πνευματικωτέρους, καὶ ἰδρυσα σωματεῖον, τὸ εἰκοστόν.

Ἀμέσως προέβημεν εἰς τὸν διορισμὸν πρῶτον ἀλφαβητικῆς, ἔπειτα γραμματικῆς καὶ τέλος συντακτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν τοῦ σω-

ματείου μας, και συνετάξαμεν κανονισμόν εκ 227 άρθρων. Ἡ ἀρθροῦς αὕτη ἐκρίθη ἀναγκαία διὰ τὴν περιπατήσῃ ὁ σύλλογος.

Παρέχω ἐνταῦθα μικρὸν ἀπόσπασμα τοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθ. 10. Συνιστᾶται Σχολὴ ἡμερονοχτιος πρὸς φωτισμὸν τῶν λαϊκῶν στρωμάτων. Τὸ σωματεῖον δύναται ν' ἀπλώσῃ καὶ εἰς τὰ χωρία, ἰδρῶν παραρτήματα τῆς Σχολῆς, τὰ ὅποια θὰ καλοῦνται ἐφαπλώματα. Οὕτω δὲ ὁ λαὸς ἔχει μόνον θὰ φωτίζεται, ἀλλὰ καὶ θὰ θερμαίνεται ἐπαρκῶς.

Ἄρθρον 11. Ἡ ἡμερονύκτιος Σχολὴ θὰ διδῇ νυκτερίδας, ἀλλὰ καὶ ἡμερίδας πρὸς φωτισμὸν τῶν ἐξερχομένων εἰς ἐργατίαν τὴν νύκτα—πλὴν τῆς ἐορτῆς τῶν Φώτων, ὅποτε θὰ φωτίζῃ ὁ κληρὸς.

Ἄρθρον 12. Αὐστηρῶς ἀποκλείονται ὡς μέλη οἱ μαλλιαροί. Ἐκ τῶν ἄλλων προτιμῶνται οἱ φαλακροὶ ὡς φωτιστι ὡτερι.

Ἄρθρον 13. Πρὸς ἀποφυγὴν κινδύνων ἐκ φιλοτιμιῶν, πάντα τὰ μέλη εἶναι καὶ πρόεδροι. Ὑποδιαρίζονται ὅμως οἱ πρόεδροι εἰς μονοέδρους, διέδρους, πολυέδρους, ἀναλόγως τῆς φωτιστικῆς τῶν δυνάμεως.

Ἄρθρον 14. Ἡ Σχολὴ θὰ διδῇ τὸ ἡμερονύκτιον 523 διαλέξεις μὲ ταχύτητα φωτός, 300,000,000 μέτρα εἰς τὸ δευτερόλεπτον, ἀπὸ τὴν Ἀπάνω—τάλα

ἕως στὴ Λαγκάδα.

Ἄρθρον 15. Θέματα τῶν διαλέξεων θὰ εἶναι κριτικὰ, ὑπὲρ αὐξήσεως τῶν ἡμερομυθίων καὶ νυκτομυθίων, ὑπὲρ διανομῆς τῶν περιουσιῶν ἰδίως εἰς τὰ μέλη τοῦ σωματείου, ἀλλὰ καὶ ἐθνικὰ κατὰ Γούφτων, Γιουρούκων, Ἀθιγγάνων, ἐξ ὧν μέγας ἐπικρέμαται ἐπὶ τῆς Μυτιλήνης ὁ κίνδυνος.....

Ἄρθρον ἀκροτελεύταιον. Ἐφ' ὅσον ἐνεργῆ τὸ σωματεῖον τρέφεται ἀπὸ τὸ κοινόν, ἐν περιπτώσει διαλύσεως τὰ μέλη περιέρχονται εἰς τὴν Κοινότητα.

ἌΟτι πιστὸν κλπ.

P.

ΖΥΘΟΣ ΔΡΕΧΕΡ

Ἐγγυημένος διὰ τὴν ἀγνὴν καὶ ἀβλαβὴ ποιότητά του.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

διὰ τὴν νῆσον μας καὶ τὰς ἀντικρου πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας

ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΛΕΛΗ & ΣΑ

Ἔνεκα τῶν συχνῶν τμηματικῶν ἀφίξεων, θὰ εὐρίσκειται εἰς τὰ Καταστήματα αὐτῶν διαρκῆς παρακαταθήκη

ΝΩΠΟΥ ΖΥΘΟΥ ΔΡΕΧΕΡ

Ζευγὸς ΜΛΔΡΑ ποὺ ἐπαιξε μετὰ τῆς Σάρας πρῶτον, καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην ἔκαμε τὸ ἐνομὰ τους κρότον, θὰ παίξουν τὴν Κυριακὴν στὴν Δέσχην μας τὴν Ναυτικὴν καὶ ἄς μάθῃ πᾶς φιλόμουτος πῶς θὰ βρεθῇ ν' ἀκούσῃ, πῶς θὰ συμπράξουν εὐγενῶς ἡ Ρίζου καὶ ὁ Ντούση.

Μπράβο τοῦ ΔΙΑΓΟΡΑ ποὺ ἀθλητὰς μᾶς βγάλλει τὸν μῆνα ποὺ μᾶς ἔρχεται ἀγῶνας ἐτοιμάσει. Κάθε πολίτης μ' αἰσθημα ἄς τρέξῃ νὰ κοιτάξῃ νὰ δῇ κορμιά λεβέντικα καὶ ὁμορφιά καὶ τάξι.

Ζάνος Χατζηδημητράκης εἰς τὸν ἰατρὸν Παρίση ἀπονέμ' εὐχαριστίας καὶ εὐχέτ' εὐτυχῆς νὰ ζήσῃ, ποὺ τὸν ἄρπας ἀπ' τὸ Χάρο μὲ τὸ δυνατό του χέρι, καὶ ὁ «Μυτιληνὸς» μαζί του ἀπορεῖ, καὶ τὸν συγχαίρει.

Στὴ μπίρα τοῦ Προκόπη ὄλοι προχάτε, βρὲ παιδιά, νὰ πιῆτε ζῶθον ΔΡΕΧΕΡ νὰ σᾶς εὐφράνῃ τὴν καρδιά. Ἔνα ποτήρι ὄλοι σας γιὰ γούστο δοκιμάστε, καὶ ΔΡΕΧΕΡ θὰ φωνάζετε καὶ ἀκόμα ὅταν κοιμάστε.

Ἄντικρου στοῦ Ὁμέρμπη, δίπλα στὸ Κασακόλι, στοῦ ΖΑΜΒΑΚΕΛΗ μιὰ ματιὰ περνώντας ριζτε ὄλοι καὶ γιὰ καλὸ σας, κάμετε ἀπόφασι νὰ μπῆτε, φτήνια νὰ δῆτε καὶ ποιὸν νὰ εὐχαριστηθῆτε.

Δημήτρης Ἀλεξάνδρου πῶχει τὸ πρῶτο ψωμαδεῖο, σᾶς προσκαλεῖ νὰ πάτε, καὶ ἄντε λεβέντες νὰ σᾶς δῶ. Νὰ τρέξῃ ὄλοι μὲ χαρά, νὰ δῆτ' ἐσεῖς λιμπιστερά ψωμάκια ροδοζύμωτα, μπουγάτσα γιὰ πατσάδες, παξιμαδάκια ζάχαρι, καὶ ἀφράτους λουκουμάδες.

ἌΟποιος ποθεῖ νὰ κάνῃ στομάχι σὸν τσελίκι, ἄς τρέξῃ στοῦ ΒΟΥΓΓΙΟΥΚΑ εἰθὺς τὴν ἀποθήκη, καὶ μπίρα τοῦ Μπομόντη ἄς πάρῃ ξακουσμένη, νὰ πίνῃ καὶ νὰ χαίρεται χωρὶς νὰ τὴ χορταίνῃ.

ἌΟποιος δὲν εἶδε τὸ Θερίθ ποὺ εἶχανε κρεμάτῃ τὴν Τυρινὴν στὸ Χαταπειὸ τοῦ φίλου ΚΑΡΑΚΛΣΗ, ἄς κάνῃ μιὰ ἐπίσκεψῃ τὸν ἴδιον νὰ ρωτήσῃ, τὸ τρομερὸν αὐτὸ συμβᾶν νὰ μάθῃ ν' ἀπορήτῃ. Θὰ δῇ καὶ πάστρα ζηλευτὴ καὶ κρέας καταίρι, νὰ τρώῃ, καὶ ἀπ' τὴ νοστιμιὰ τὰ δάχτυλα νὰ γλείφῃ.

ἌΕμπρὸς μὲ στόματ' ἀνοιχτὰ εἰς τοῦ Ματθαίου Γιάννη, ποὺ μὲ τὰ φῖνα του ποτὰ χουτὲς δουλίττες κάνει. Ποτὰ μὲ δυὸ διπλώματα ποὺ καὶ οἱ γιατροὶ τὰ πίνουσι, καὶ στοὺς ἀρρώστους γιαιτρικὸ ταιριάζει νὰ τὰ δίνουσι.